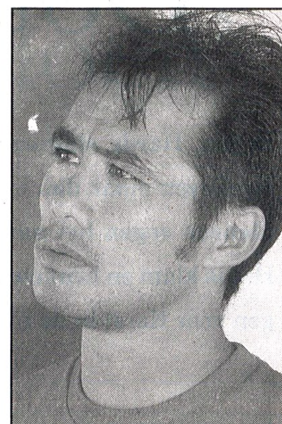
Andy Gomes:

Gedreven sportman en bewegingsdocent

Andy Gomes

Als ik op het punt sta te vertrekken voor mijn eerste afspraak met Andy Gomes, komt mijn buurjongen Enderson binnen rennen. “Anton, Anton! Kun je me even naar Brittania brengen, ik moet trainen.” Natuurlijk moet dat dan gebeuren. Als ik hem heb achtergelaten op het trainingsveld, gelegen aan de voet van de Hooiberg, gaan mijn gedachten uit naar de tijd dat ik zelf zo oud was en twee keer in de week vijf kilometer moest fietsen om te kunnen trainen. Toen ik ouder was, en de racefiets ‘ontdekte’, bleek het ‘afzien’ niet echt meer een opgave.

Door Anton Bohnen

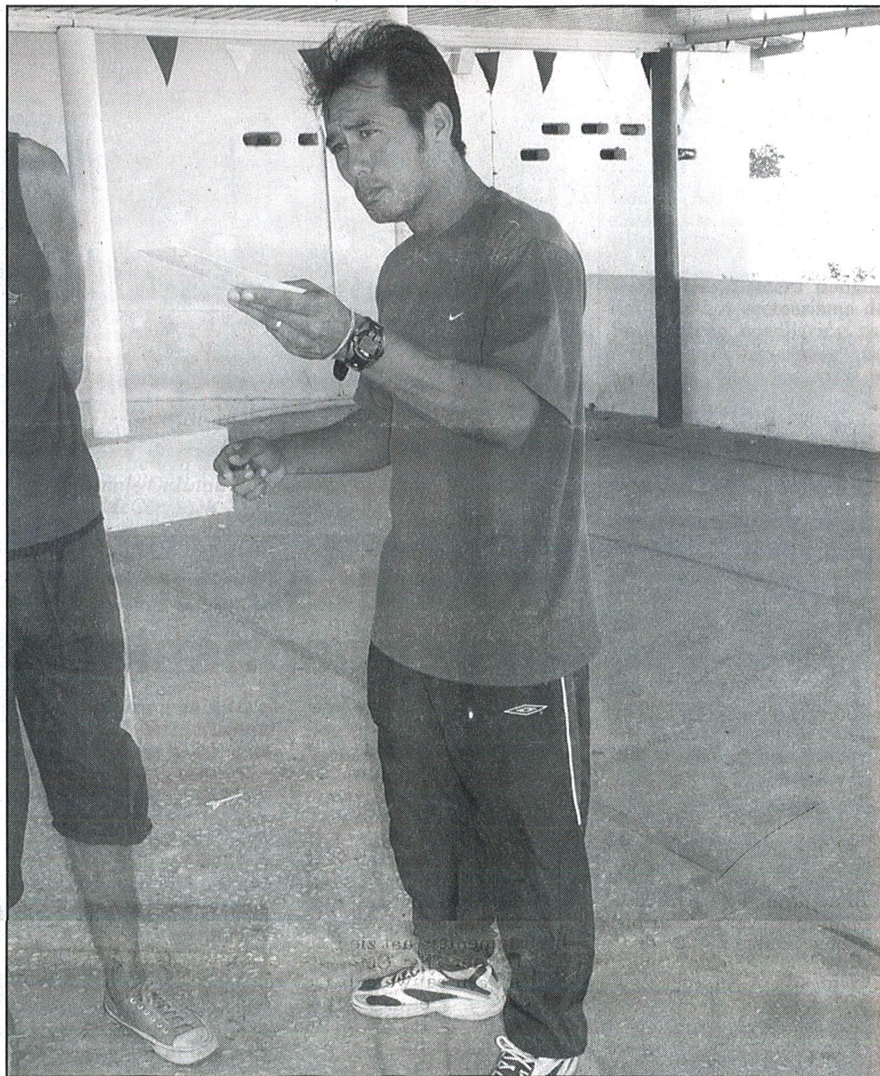
Aangekomen bij het Centro Deportivo Betico Croes – waarvan mij eigenlijk alleen de voorgevel kan bekoren – tref ik Andy. Samen zittend op de trap die toegang verleent tot de kleedkamers van deze toch fraaie sportaccommodatie, steekt Andy onmiddellijk met vaart van wal. Wel worden we regelmatig onderbroken, omdat iedereen, die langs komt Andy moet feliciteren met zijn resultaten tijdens de Zuidamerikaanse kampioenschappen tafeltennis in Buenos Aires, waar Andy en zijn teamgenoten onlangs van teruggekeerd zijn. Volgens het COA (Comite Olimpico Arubano) op hun website: ‘De Arubaanse tafeltennisselectie kan terugkijken op een positieve deelname aan de ODESUR-spelen in Buenos Aires 2006. Andy Gomes heeft zeker een goed resultaat bereikt, door in de 8e finale van het toernooi door te dringen.’

“Tafeltennis is mijn grootste passie”, zegt Gomes. “Het is toch voornamelijk een individuele sport, zodat ik geen teamgenoten de schuld kan geven van slecht spel en/of verlies. Daar gaat mijn voorkeur naar uit. Minstens twee tot drie keer per week wordt er door de Arubaanse selectie getraind. Tegelijkertijd trainen we één keer per week de jeugd.”
Rustig, maar soms ook fel, vertelt Andy zijn verhaal. “Ja, inderdaad, er zit heel wat Chinees bloed in mijn aderen en dat komt van pas bij deze sport: opperste concentratie, gepaard met een grote dosis aan explosiviteit.”
“Tijdens mijn studie aan de sportakademie CIOS in Nederland heb ik bewust óók voor de richting topsport gekozen. Naast het tafeltennissen wil ik ook in andere sporten met de besten meespelen. dus speel ik twee, drie keer in de week basketballwedstrijden met de topspelers van het eiland.“
“Mijn liefde voor de topsport en alles wat dat met zich meebrengt botst soms ook met de heersende mentaliteit hier. Er is weinig discipline en vaak ook een slechte organisatie. En die zijn echt noodzakelijk om het niveau omhoog te krikken. Daarbij komt dat de samenwerking van de verschillende organisaties, die zich met topsport bezighouden, niet optimaal is”.

Andy verontschuldigt zich. Er moet weer getraind worden. Op weg naar huis overdenk ik wat ik net gehoord heb. Wat een gedrevenheid! En wat een aanwinst voor de gemeenschap met name voor de sportwereld op het eiland. Aan de andere kant denk ik, zou de man nog tijd hebben voor een goed boek? Of: ziet hij ook wel de nadelen van, die kleven aan de topsport. Ik heb onlangs drie weken naar de Tour de France zitten kijken. Sinds tijden niet zo’n interessante en spannende Tour gezien. Maar na afloop waren geruchten over dopinggebruik door de winnaar niet van de lucht. En: in de Italiaanse voetbalcompetitie zijn een aantal gerenommeerde topteams gestraft vanwege omkoopschandalen. En: bij de aanstaande Olympische Spelen in Bejing (China) moeten de zwemmers op de meest onmogelijke tijden het water in, vanwege de belangen van Amerikaanse televisiestations, die hun kijkcijfers moeten bewaken in verband met reclame-inkomsten. Het geld maakt de dienst uit bij het verloop van de koers en de wedstrijden!

GYMLERAAR

Naast zijn ‘leven’ als topsporter is Andy verbonden aan het E.P.I. (Educasion Profesional Intermedio). Ik heb een afspraak met hem gemaakt om een paar van zijn lessen te volgen. Als ik bij een sportzaaltje aan de Prof. Lorentszstraat ben aangekomen, druppelen tegelijkertijd de leerlingen beetje bij beetje binnen. Ook Andy komt er aan, zijn wagen volgeladen met studenten. Er moet geoefend worden voor een danspresentatie, die 2 februari zal worden gegeven in Centro Deportivo Betico Croes. De groep bestaat uit studenten tussen de 17 en 27 jaar. Verschillende leeftijden dus, maar ook verschillende maten en vormen, verschillende looks, maar ook veel mobieltjes. Zonder veel dwang, maar rustig begint Andy zijn les. Dennis; één van de leerlingen: “Nee hoor, er is nooit trammelant tijdens zijn lessen. Hij is niet autoritair en door zijn enthousiasme wordt iedereen gemotiveerd mee te doen.” En ja hoor, de mobieltjes zijn terzijde gelegd. Elvis Presley ‘had left the building’ met zijn “Jailhouse Rock” en er kan worden begonnen. “Uno, dos, tres, quater....uno, dos, tres, quater.....uno, dos, tres, quarter.” Als de groep de synchroniteit kwijt is, grijpt Andy in en wordt het: “uno, dos, tres, quater, cincu, seis, shete, ocho.....uno, dos, tres, quater, cincu, seis, shete, ocho......uno, dos, tres, quater, cincu, seis, shete, ocho.”

De gedreven ‘ambassadeur van de topsport op Aruba’ maakt tijd vrij om trainingen te verzorgen.

“Nee, nee, dat laat ik ze zelf doen, Ik bemoei me niet met de choreografie. Dat moeten ze zelf doen. En ze oefenen buiten de reguliere gymlessen ook zelf nog eens extra, want begin februari moet de groep het wel laten zien”, zegt de gymdocent. “Deze ruimte is van de karatevereniging. Gelukkig kan ik van hen deze ruimte lenen. Er zijn wel wat faciliteiten, maar om die te kunnen gebruiken is nog een hele klus. Iedereen wil zuinig op zijn eigen spullen zijn, natuurlijk, maar op zo’n manier worden de middelen toch niet echt effectief gebruikt. Het Ministerie van Onderwijs zou wellicht een rol kunnen spelen om de bestaande accommodaties ten volle te gebruiken voor het gymnastiekonderwijs op het eiland.”

Mijn tweede afspraak is bij R.C.A. (Racing Club Aruba). Een sportaccommodatie, gelegen tussen Tanki Leendert en Playa. De eerste jaars Bouwkunde-studenten moeten gaan zweten. De les vindt plaats tussen 11 en 12 uur! Als ik zelf, na drie keer tegen een bal getrapt te hebben, kletsnat van het zweet, weer de zijkant op zoek heb ik wel te doen met ze. Maar ook hier onttrekt niemand zich aan de opdrachten van de gymdocent. Er wordt ‘kickball’ gespeeld. De veldbezetting komt sterk overéén met die van het baseball, maar de bal (een voetbal!) wordt het veld ingetrapt, in plaats van ingeslagen.

Als het spel Andy niet bevalt, wordt de wedstrijd stil gelegd. Er volgen enkele korte instructies (‘het wedstrijdritme niet teveel verstoren’) en de wedstrijd wordt weer vervolgd. “Na het CIOS ben ik in 1995 weer teruggekomen naar het eiland. Ik moest mezelf weer helemaal waarmaken, hoor. Gelukkig kon ik snel deze job krijgen – waar ik overigens nog steeds niet helemaal zeker van ben – en geef nu 32 uur per week gymnastiekonderwijs aan de studenten van de afdelingen Economie en Techniek. Gezien de lichamelijke conditie van veel leerlingen zou het belang van dit onderwijs meer moeten worden onderkend. Ook wat betreft de faciliteiten is het soms improviseren en gebruik maken van je eigen contacten om de spullen te krijgen die je wilt gebruiken. Zo hebben we een aantal jaren geleden materiaal besteld, dat nu nog moet binnenkomen.”

TRAINER

Alsof een week voor Andy bestaat uit 10 in plaats van 7 dagen, maakt de gedreven ‘ambassadeur van de topsport op Aruba’ tijd vrij om her en der trainingen te verzorgen. Zo geeft hij o.a. conditietraining aan de Arubaanse voetbalkampioen van vorig jaar S.V. Estrella, dat Britania met een straatlengte voorsprong achter zich wist te houden.
Als ik één van die trainingen bezoek, heeft Andy nog wel ‘even’ tijd. “Topsport begint bij de jeugd. Niet alleen binnen het onderwijs – maar in de hele maatschappij – moet het belang van sport- en bewegingsonderwijs worden erkend. Vanuit het gezondheidsaspect, denk aan overgewicht, cholesterolgehalte, bloeddruk, e.d, maar ook vanuit sociaal oogpunt: het leren samenwerken, verlies en winst accepteren, het opdoen van sociale contacten is serieuze aandacht voor de gymlessen van groot belang. Op dit moment ontbreekt het aan vakleerkrachten op het basisonderwijs en wordt er in het onderwijs volstaan met één uurtje in de week!”
En: “De overheid moet een voortrekkersrol spelen om sport tot een belangrijk maatschappelijk verschijnsel te maken. Niet alleen moeten er voldoende en kwalitatieve voorzieningen zijn, maar moeten de sportorganisaties (bijvoorbeeld het al eerder genoemde COA, maar ook de ASU (Aruba Sport Unie) en Idefre (Instituto di deporte, educacion fisico y recreacion) effectiever gaan samenwerken.”

Tot slot: “Arubaanse trainers moeten – niet alleen gelijkwaardig worden gesalarieerd als hun ‘buitenlandse’ collega’s – maar ook worden ingezet om op de ‘vindplaatsen’ van jongeren (scholen en buurthuizen) talenten te zoeken en die te begeleiden naar en bij de diverse sportorganisaties.”
Terwijl Andy ademhaalt voor een nieuwe aanbeveling, maak ik gebruik van de situatie en sla hem hartelijk op de schouder. “Nog een paar van zulke enthousiastelingen als jij, en Aruba kan op sportgebied niet meer stuk”, roep ik hem toe.
Andy enigszins verbaasd achterlatend, ga ik er als een hazewind van door. Thuis kijk ik op de computer naar het laatste sportnieuws: Rotterdam - Jorien van den Herik treedt waarschijnlijk binnen enkele dagen af als voorzitter van Feyenoord; Barcelona - Giovanni van Bronckhorst heeft ingestemd zijn contract bij Barcelona met een jaar te verlengen; Oporto - De Portugees Tiago Monteiro wordt zo goed als zeker tweede coureur in het Spyker Formule 1-team; Milaan - Uit vrees voor een leeg stadion San Siro te moeten voetballen verkoopt AC Milan deze week voor het duel woensdag tegen Olympique Lille toegangskaarten voor de prijs van één euro; Hamburg - Rafael van der Vaart heeft van zijn club Hamburger SV een boete van 10.000 euro gekregen. De oud-Ajacied kreeg zaterdag in de Bundesliga tijdens de met 1-2 verloren uitwedstrijd tegen Vfl Bochum de rode kaart voor een grove overtreding op een tegenstander.

Dan komt mijn buurjongen binnen. Enderson roept al van ver: “Anton, Anton...kun je me naar Dakota stadion brengen....ik moet naar atletiek training....”. Vermoeid draai ik me om. “Okay, okay......”
In de auto draai ik zeer tegen de zin van mijn medereiziger Enderson, een pianoconcert van Liszt. Als ik thuis ben, beloof ik mezelf een goed boek. ’t Liefst een moeilijke klassieker....iets van Philip Roth ofzo.

We wish all of our friends fair seas
and smooth sailing
through the holiday season.
Thanks for your continued support.
NAUTILUS SHIPPING
AND TRADING CO N.V.
Paardenbaai straat 8 - Tel. 5833700
Oranjestad - Aruba, Dutch Caribbean

swissport
cargo services
Aerocargo N.V.
Wenst al haar klanten
en het Arubaanse volk
Prettige Kerstdagen
en
Gelukkig Nieuwjaar